



บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ท่านรู้หรือไม่ว่า...ด้วยการสนับสนุนจากท่าน สามารถมอบชีวิตให้กับเด็กคนหนึ่งได้อย่างไร



พลังแห่งหวัง พลังแห่งรัก
ความสุขของ “น้องสววย” ใน
ครอบครัวโสสะ

สายตาส่องประกายความสุขบนใบหน้าเพื่อนยิ้ม
สองมือพนมพร้อมก้มศีรษะลง ส่งคำขอบคุณจากใจ
ลูกโสสะอย่างน้องสววยไปถึงยังผู้มีจิตเมตตาทุกคน

○ รัชชู สุขล้อม ลูกโสสะ กับ
“อุปสรรค” ที่มีไว้ให้ฝ่าฟัน

อุปสรรคที่ผ่านพ้นมา มันจะเป็นประสบการณ์
ชั้นยอดที่คอยสอนเราเสมอเมื่อเวลาพบเจอกับมัน
อีกครั้ง คนที่ประสบความสำเร็จคือคนที่ไม่ยอมแพ้
ต่ออุปสรรคปัญหา

○ รักในสิ่งที่ทำ และทำ
ด้วยใจที่รัก

ต่อให้งานที่เราทำนั้นมีความยุ่งยาก ซับซ้อน
หรือมีอุปสรรคมากมายขนาดไหน
แต่ถ้าเราใช้หัวใจทำไปด้วยแล้ว งานนั้นๆ
ก็จะเป็นเรื่องง่ายและผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

พลังแห่งหวัง พลังแห่งรัก ความสุขของ “น้องสวย” ในครอบครัวโสสะ



น้องสวยอ่านนิทานให้กับน้องๆ ในบ้านพึ่ง

เมื่อดหัวเรื่องผุดพร่างพรายหายดไหลย้อยลงสองข้างแก้ม นวลของน้องสวย วัย 18 ปี สาวน้อยแรกเริ่มที่กำลังวิ่งรอบสนามวอลเลย์บอลชายหาดพร้อมกับเพื่อนๆ เป็นรอบที่สิบแล้ว ภาพของพวกเธอยามวิ่งตัดกับขอบท้องฟ้าที่เชื่อมกันเป็นหนึ่งเดียวกับน้ำทะเลในยามเย็น เหมือนนกที่กำลังบินกลับรังเรียงกันเป็นทิวแถว เสียงปรบมือเปาะเปาะ ส่งสัญญาณให้ทุกคนรับรู้พร้อมกับเสียงโค้ชผู้ฝึกสอนตะโกนก้อง “ทุกคนหยุดก่อนได้ แล้วอีกสักพักลงสนามซ้อมกัน”

น้องสวยและเพื่อนๆ อีก 3-4 คน วิ่งเหยาะๆ มาที่กระตักน้ำ เมื่อพักดื่มน้ำท่าเสร็จ เราพอมีเวลาได้พูดคุยกันบ้าง น้องสวยจึงได้บอกเล่าถึงความภาคภูมิใจในการได้เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่เธอชื่นชอบว่า

“หนูชอบเล่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดค่ะ ทีมโสสะ ภูเก็ตเคยไปแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดในรายการวอลเลย์บอล พีทีที สคูล คัพ 2013 ที่หาดกะรน จังหวัดภูเก็ต แล้วเราก็ได้แชมป์ในรายการนั้นมา เป็นสิ่งที่หนูกับเพื่อนๆ ภูมิใจ เพราะเราฝึกซ้อมกันหนักมาก หนูว่า การเล่นกีฬา ไม่ว่าเราจะเล่นกีฬาประเภทไหนก็ตาม มันช่วยสอนให้เราเป็นคนเต็มคนมากยิ่งขึ้น ถ้าเราคิดเป็น กีฬาสอนให้เรารู้จักการมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สอนให้เราไม่ประมาท วินัย มีสมาธิแน่วแน่และตั้งมั่น รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักถ่อม และที่สำคัญสอนให้เราเป็นคนอดทน ซึ่ง

ความอดทนนี้แหละหนูว่าสำคัญ โดยเฉพาะกับลูกโสสะอย่างพวกเรา ที่จะต้องฝ่าฟันแล้วเดินไปข้างหน้าตามฝันนั้นให้ถึง”

น้องสวยมองทอดสายตาไปยังท้องทะเลที่อยู่เบื้องหน้าอย่างมีพลังแห่งความหวัง แต่หากใครเลยจะรู้ว่าสาวน้อยคนนี้ขาดไร้ซึ่งคนดูแลในวัยเด็ก จนทำให้เธอได้เข้ามาอยู่ในการดูแลของครอบครัวโสสะ และ



น้องสวยกับคุณสุเมธญา คุณแม่โสสะและน้องสาว

มีโอกาสในชีวิตจากผู้มีเมตตาที่เธอเองไม่เคยแม้แต่เห็นหน้า

“เปิดเทอมนี้ หนูต้องไปเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ก็แอบใจหายและเสียดายอยู่เหมือนกันค่ะ เพราะจะไม่ได้เล่นวอลเลย์บอลชายหาดแล้ว อีกอย่างหนูคงคิดถึงแม่กับน้องๆ มาก หนูยังไม่เคยต้องออกจากหมู่บ้านไปอยู่ที่ไหนไกลเลยสักครั้งค่ะ” น้องสวยเล่าได้เท่านี้ก็ต้องขอตัวไปซ้อมวอลเลย์บอลต่อ...

รถตู้สีขาววิ่งเข้ามาจอดที่หน้าอาคารสำนักงานในหมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ต เพื่อมาส่งน้องๆ นักตบลูกหนังหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกซ้อม ทุกคนต่างยกมือไหว้ขอบคุณ คุณอาเจ้าหน้าที่ ที่ดูแลลูกโสสะทุกคนในทีม แล้วก็พากันแยกย้ายเข้าบ้าน สิ่งแรกที่เราได้เห็นตั้งแต่น้องสวยยังไม่ทันเข้าบ้านนั่นก็คือ เด็กหญิงตัวเล็กคนหนึ่ง อายุประมาณสี่ขวบ ผมสั้นหน้าม้า กำลังวิ่งมารับพี่สาวด้วยใบหน้าแจ่มใส

“พี่สวย พี่สวยมาแล้ว” เสียงแหลมเล็กเรียกชื่อ พอถึงตัวน้องสวยก็เกี่ยวกอดพี่สาวคนนี้ของเธอไว้แน่น “พี่สวยวันนี้หนูปวดท้อง หนูคิดว่า คงเป็นเพราะไม่ได้กินแพนเค้กของพี่สวยแน่ๆ เลย” เด็กหญิงเงยหน้าขึ้น ทำหน้าตาบิตเบี้ยว พุดกับพี่สาวของเธอ มีोन้อยเขย่าแขนพี่สาวของเธอเบาๆ

“พี่สวยทำขนมแพนเค้กให้หนูกินนะ หนูจะได้หายปวดท้องใจ” น้องสวยหัวเราะกับความช่างจ้อ และซื่ออ่อนของน้องสาวคนหนึ่งที่พยายามหัวานล้อมให้เธอทำขนมให้กิน

“พอละ พอละ เตี่ยวที่อาบน้ำก่อนนะ แล้วจะทำให้อิน” น้องสาวก้มตัวลง สองแขนโอบตัวน้องสาว แล้วอุ้มขึ้นมาหอมแก้มพ่อตใหญ่ด้วยรักใคร่และเอ็นดู จากนั้นสองพี่น้องก็พากันเดินเข้าบ้านไป

น้องสาวเป็นลูกคนโตในบ้าน ส่วนน้องสาวคนนี้เป็นคนเล็ก ในบ้านที่อาศัยอยู่นี้มีพี่น้องประมาณ 10 คน พี่น้องทุกคนล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกันแม้กระทั่งสายเลือด แต่สิ่งที่เชื่อมโยงพวกเขาไว้ด้วยกันนั่นก็คือความรัก ความผูกพัน ที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่ทุกคนได้เข้ามาเป็นพี่น้องกัน เป็นลูกของโสสะที่มีแม่คนเดียวกัน ยิ่งเวลาผ่านไปนานเท่าไร ความรักและความผูกพันนี้ย่อมแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น

กลิ่นหอมกรุ่นของแป้งขนมและเนยที่ถูกความร้อนจากเตาไฟลอยออกมาจากห้องครัว ช่างช่วยให้ น้ำลายสอ มองเข้าไปเห็นเด็กหญิงตัวน้อยชะเง้อชะแง้ มองขนมบนเตาด้วยความอยากกิน มือข้างหนึ่งถือตุ๊กตาตัวโปรด ยืนอยู่ข้างกายที่สาวไม่ห่าง “อีกเตี่ยวก็จะเสร็จแล้วนะ รอก่อน จะได้เอาไปกินพร้อมกัน” เสียงน้องสาวแว่วออกมา


“น้องสาวเป็นเด็กดีค่ะช่วยเหลือแม่หลายอย่าง ทั้งงานบ้าน ดูแลน้อง และเป็นเด็กตั้งใจเรียน นีก็สอบติดตั้งหลายที่ แต่เขาเลือกเรียนทางด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ในมหาวิทยาลัยแถวจังหวัดสมุทรปราการ เขาก็ต้องไปพักอยู่ที่หอ แม่เองก็คงจะคิดถึงและเป็นห่วงเขา เพราะน้องสาวไม่เคยออกไปไหนไกล ยิ่งน้องๆ นีติดเขาแจเลยคะ คงจะมีองแคงคิดถึงพี่สาวกันบ้างละคราวนี้ ส่วนแม่เองก็คอยให้คำแนะนำปรึกษา มีอะไรจะเล่าสู่กันฟังตลอด สิ่งสำคัญคือการเป็นกำลังใจให้ซึ่งกันและ



น้องสาว (ยืนจากขวาคนที่สอง) กับทีมวอลเลย์บอลชายหาดโสสะ และโค้ชผู้ฝึกสอน

กัน แม่เป็นกำลังใจให้ลูก ลูกเป็นกำลังใจให้แม่ เราเดินประคับประคองกันไป” คำบอกเล่าด้วยน้ำเสียงเปี่ยมรักจากคุณแม่สุเมธธญา พรหมพัฒน์ แม่โสสะผู้ให้การเลี้ยงดูลูกโสสะและน้องสาว

น้องสาวเดินถือจานขนมแพนเค้ก แผ่นกลมสีเหลือง นำมารับประทาน เข้ามาให้กับคุณแม่และแขกผู้มาเยือน “ชีวิตของพวกหนูก็คล้ายกับเด็กคนอื่นๆ ที่มีครอบครัวทั่วไปนี่แหละคะ มีคุณแม่ให้ความรักและดูแลเรา แตกต่างกันแค่เราเป็นครอบครัวใหญ่ มีพี่น้องหลายคน หนูไม่รู้สึกรังเกียจเลย กลับมีความสุขมากในบ้านหลังนี้ รู้สึกปลอดภัยที่สุดเวลาที่แม่กอดหนูไว้ หนูเคยจินตนาการเหมือนกันคะว่า ถ้าไม่ได้มาอยู่ที่นี้ เป็นเด็กตัวเล็กยืนอยู่คนเดียว อ้างว้างโดดเดี่ยว

ไม่มีใคร รู้สึกใจหายเลยคะ แต่ก็นับว่าเป็นความโชคดีของหนูและน้องๆ ที่ได้รับความเมตตาจากผู้บริจาค ทำให้หนูได้มีอนาคตและครอบครัวที่อบอุ่นอีกครั้ง หนูจะตั้งใจเล่าเรียนและเป็นคนดีของสังคม ให้สมกับทุนทรัพย์และน้ำใจจากท่านที่ส่งมาให้ วันนี้น้หนูมีความสุขแล้ว หนูขอให้ความสุขนี้ส่งกลับไปถึงทุกๆ คนด้วยนะคะ” สายตาส่องประกายความสุขบนใบหน้าเปื้อนยิ้ม สองมือพนมพร้อมก้มศีรษะลงส่งคำขอบคุณจากใจลูกโสสะอย่างน้องสาวไปถึงยังผู้มีจิตเมตตาทุกคน 

หมายเหตุ: ชื่อของเด็ก ในบทความนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายด้านสิทธิเด็ก



น้องสาวถือถ้วยรางวัลแชมป์ในรายการวอลเลย์บอล พี่ทีที สดุด คัพ 2013

รัชบุ สุขล้อม ลูกโสสะ กับ “อุปสรรค” ที่มีไว้ให้ฝ่าฟัน



น้องต้อมกับวันแห่งความภาคภูมิใจ

ฉันมองซ้าย มองขวา สายตาก็สอดส่องดูว่า จะมีใคร อยู่แถวนี้บ้างริเปลา่ พอเห็นว่า ไม่มีใคร ฉันจึงจับ ลูกบิดประตูบ้านแล้วเปิดประตูให้เบาที่สุด ฉันย่อง ตรงไปทางห้องนอน แต่ก้าวเท้าไปได้เพียง 3 ก้าว เท่านั้น

“กลับบ้านแล้วเธอลูก กินข้าวมารี๊ยง” ฉันตกใจกับ เสียงที่คุ้นหูดังมาจากประตูห้องครัว ฉันหันไปตาม เสียงนั้น พร้อมกับมองใบหน้าของหญิงวัยกลางคน ที่ได้ขึ้นชื่อว่า เป็นแม่ของฉัน ไม่มีเสียงใดๆ เล็ดลอด ออกมาจากปากของฉันในยามที่แม่พักหายใจ นอกจาก น้ำตาของความเสียใจ ฉันโผล่เข้าสู่อ้อมกอดของแม่ อย่างโยเยหา แม่กอดฉันไว้ ไม่บ่น ไม่ว่าฉันสักคำ ได้ แต่บอกว่า “กลับมาอยู่บ้านเรานะลูก มาเรียนต่อให้ จบแล้วค่อยไปทำงานทำ”


เสียงสั้นเครือของ รัชบุ สุขล้อม หรือต้อม ลูกโสสะ จากหมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย ที่อยากจะแบ่งปัน

เรื่องราวชีวิต ว่าว่าจะประสบความสำเร็จได้ต้อง ฝ่าฟันกับอุปสรรคเช่นเดียวกับคนทั่วไป โดยเฉพาะ อุปสรรคที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวเอง

“ตอนนั้นฉันอยู่ในช่วงวัยรุ่น คิดอ่านอะไรไม่ถนัด คิดแต่ว่า อยากเป็นเหมือนเพื่อนๆ ที่อยู่ข้างนอก พวกเขาทำอะไรก็ดูมีอิสระไปหมดซะทุกอย่าง จึง ตัดสินใจว่า จะไม่เรียนต่อในระดับปริญญาตรี จะไป ทำงานทำ สิ่งที่ได้คิดไว้มันไม่ได้เป็นอย่างหวังทั้งหมด งานที่ทำทั้งหนักและเหนื่อย เพราะความรู้เราน้อย ต้องใช้แรงงานแลกเงิน ฉันรู้สึกสับสนและอ้างว้าง อยู่ตัวคนเดียว จะหันไปหาใครก็ไม่มี คิดถึงครอบครัว โสสะที่จากมา คิดถึงคุณแม่สายผล แม่โสสะที่เลี้ยง ดูฉันมา เมื่อก่อนที่เราอยู่ในครอบครัวโสสะ เวลา เจอปัญหายังมีแม่คอยให้คำแนะนำ คอยกอด และ ปลอบโยน คิดถึงน้องๆ ที่บ้าน”

สิบท้ายังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง ดังคำสุภาษิต ว่า แต่เมื่อรู้ว่าพลาดแล้วก็ต้องแก้ไข และรู้จักให้อภัยตัวเอง พร้อมกับเริ่มต้นชีวิตใหม่

“ฉันอยู่ข้างนอกได้ไม่ถึงเดือนก็กลับมาหาแม่ มา เรียนต่อจนจบปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ปัจจุบันนี้ ฉัน ทำงานในตำแหน่งพนักงานต้อนรับ ที่โรงแรมแห่ง หนึ่งในกรุงเทพฯ ค่ะ สิ่งที่เกิดขึ้นคืออุปสรรคในใจ เราที่สร้างงานทำให้ชีวิตตัวเองมีปัญหา อยากฝากเป็น อุทาหรณ์ถึงน้องๆ โสสะว่า พวกเราโชคดีมาก จาก เด็กที่ไม่มีใคร แล้วได้รับโอกาสที่สองในชีวิต ได้มี ครอบครัว มีแม่ มีพี่น้องอีกครั้ง ได้รับความรัก ความ อบอุ่น และที่สำคัญเราจะได้รับการศึกษาสูงสุดตาม ความสามารถของตัวเอง อยากให้น้องๆ ตั้งใจ ศึกษาเล่าเรียน เพราะความรู้จะเป็นสมบัติที่มีค่า และสามารถเป็นเครื่องมือเลี้ยงชีพให้อยู่ในสังคมนี้ ได้อย่างมีความสุข”

อุปสรรคที่ผ่านพ้นมา มันจะเป็นประสบการณ์ชั้นยอด ที่คอยสอนเราเสมอเมื่อเวลาพบเจอกับมันอีกครั้ง คนที่ประสบความสำเร็จคือคนที่ไม่ยอมแพ้ต่อ อุปสรรคปัญหา ขอขอบพระคุณทุกความเมตตาที่ นำพาชีวิตของลูกโสสะสู่ความสดใส และร่วมเป็น พลังใจให้ทุกคนฝ่าฟันอุปสรรคไปด้วยหัวใจที่มั่นคง 

ด้วยการสนับสนุนของท่านผู้มีจิตเมตตา ทำให้ วันนี้อย่างน้อยได้มีครอบครัวที่อบอุ่น เติบโตขึ้นจาก วัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ จนสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้และ อยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข และนี่เป็นอีก หนึ่งในหลายตัวอย่างของเด็กที่ได้รับการดูแลโดย ครอบครัวโสสะจนออกไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และคุณธรรมกว่า 500 คน ตลอด 40 กว่าปีใน การดำเนินงานของมูลนิธิฯ



น้องต้อมในวัยเด็ก

รักในสิ่งที่ทำ และทำด้วยใจที่รัก

ต่อให้งานที่เราทำนั้นมีความยุ่งยาก ซับซ้อน หรือมีอุปสรรคมากมายขนาดไหน แต่ถ้าเราใช้หัวใจทำไปด้วยแล้ว งานนั้นๆ ก็จะเป็นเรื่องง่ายและผ่านพ้นไปได้ด้วยดี



คุณกรองจิตต์ กับลูกๆ โสสะ เชียงราย

ส่วนหนึ่งจากคำบอกเล่าของ คุณกรองจิตต์ บุญพรประเสริฐ ผู้หญิงแกร่ง หัวใจแกร่ง ในตำแหน่ง ผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กสิริเมตตา 72 พรรษา เณลินพระเกียรติ เชียงราย หรือที่รู้จักกันอีกชื่อคือ หมู่บ้านเด็กโสสะ เชียงราย บุคลากรอีกท่านหนึ่งที่ทุ่มเทแรงกาย แรงใจ ในการผลักดันชีวิตของลูกโสสะ ให้ถึงฝั่งฝัน มาหลายต่อหลายคน

ดิฉันคิดว่า คนเราเกิดมาแล้วแต่มีเป้าหมายชีวิตของตัวเองทั้งสิ้น ต่างกำหนดและมีเส้นทางเดินที่ต่างกันไป สำหรับตัวดิฉันเอง เลือกที่จะใช้ชีวิตทั้งหมดเพื่อยังประโยชน์กับสังคมส่วนรวม มากกว่าการทำประโยชน์ให้กับตัวเองแค่เพียงอย่างเดียว ด้วยการช่วยเหลือเด็กๆ ที่เขาไม่มีพ่อแม่ไม่มีแม่ แม้แต่ญาติมิตร ปัจจุบันดิฉันทำงานกับทางมูลนิธิเด็กโสสะฯ มาเป็นเวลา 4 ปีแล้วค่ะ ในตำแหน่งของผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะฯ ซึ่งบทบาทและหน้าที่ของดิฉันจะเหมือนการเป็นพ่อบ้าน คอยดูแลความเรียบร้อย ให้การสนับสนุนการทำงานของแม่โสสะ หรือแม่แต่เจ้าหน้าที่ที่ต้องการคำแนะนำ หรือความช่วยเหลือต่างๆ เพื่อให้การทำงานของเรานั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ให้ลูกๆ โสสะ ได้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีคุณภาพต่อไปในสังคม

การอาศัยอยู่ร่วมกัน มีทั้งสุขที่ร่วมแบ่งปัน มีทั้งทุกข์ที่ร่วมกันแก้ไข แต่เหตุการณ์ที่ได้เชื่อมโยงสายใยสัมพันธ์ระหว่างคุณกรองจิตต์กับลูกๆ โสสะและ

เจ้าหน้าที่ ก็คือการหยิบยื่นน้ำใจที่ดีที่มีต่อกัน


“ทุกปีภายในหมู่บ้านเด็กโสสะจะมีการจัดงานวันแม่ขึ้น ซึ่งวันนั้นจะมีลูกโสสะที่ยังคงอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน และที่ออกไปสู่สังคมแล้ว ได้กลับมาอำภรณ์รักและแสดงความกตัญญูต่อแม่โสสะผู้ที่เป็นคนดูแลพวกเขา มา ถึงแม้ว่าแม่โสสะจะไม่ใช่แม่แท้ๆ ของพวกเขาก็ตาม แต่สายสัมพันธ์ที่มีให้กันนั้นมันมากจนเกินกว่าจะบรรยายออกมาได้ สิ่งที่สัมผัสได้ในขณะนั้น



กับการทำงานเพื่อลูกๆ โสสะ

คือความรัก ความผูกพัน และความรักนั้นก็แผ่แผ่แผ่มาถึงตัวดิฉันด้วยเช่นกัน เด็กๆ เอาพวกมาลัยมาให้ทั้งๆ ที่เราไม่ใช่แม่ที่เลี้ยงดูเขา แต่พวกเขาไม่ลืมเรา ความรู้สึกตอนนั้นมันอัดแน่นไปด้วยความตื่นตันจนสิ้นหัวใจ สองมือเปล่าของเราไม่สามารถไปสัมผัสถึงความรักนั้นได้ แต่หัวใจของเราสัมผัสมันได้ นี่อาจเป็นสิ่งพิเศษที่สุดที่พระเจ้าท่านทรงประทานให้เราค่ะ”

การทำงานเพื่อแก้ไขปัญหา ความจริงที่หนีไม่พ้นนั้นก็คือปัญหา ประหนึ่งเหมือนคอยท้าทายความเป็นตัวตน ความอดทนของคนทำงาน

“การทำงานย่อมมีปัญหาเกิดขึ้นมากน้อยแตกต่างกันไป ถ้าเราเอาหัวใจลงไปทำด้วยคงไม่ใช่เรื่องยากที่จะผ่านพ้นมันไป อีกอย่างเราไม่ได้ทำงานเพียงลำพัง ยังมีอีกหลายคนที่มีเป้าหมายเดียวกัน แม้กระทั่งผู้บริหารที่สนับสนุนเงินการเลี้ยงดูเด็กๆ ก็เพื่อหวังว่าสักวันเด็กๆ จะออกไปยืนอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคงและมีความสุข เคยเหนื่อย เคยท้อเคะ แต่แค่ยังไม่ถอย คนที่ยอมแพ้ให้กับอุปสรรคปัญหาต่างๆ โดยไม่ลุกขึ้นสู้หรือเผชิญหน้า คนนั้นก็ไม่ได้ต่างจากคนที่ตายแล้ว ต่อให้งานที่เราทำนั้นมีความยุ่งยาก ซับซ้อน หรือมีอุปสรรคมากมายขนาดไหน แต่ถ้าเราใช้หัวใจทำไปด้วยแล้ว งานนั้นๆ ก็จะเป็นเรื่องง่ายและผ่านพ้นไปได้ด้วยดีค่ะ” 



เป็นผู้ให้... ทำได้ไม่ยาก



คุณอัญญา โสระฐี

ความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยี ก่อให้เกิดความสะดวกสบายหลายอย่าง แม้กระทั่งงานทางด้านบริการ การชำระเงินค่าสินค้าและบริการต่างๆ ก็ทำได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้ยังรวมถึงการเป็นช่องทางที่ทุกคนจะสามารถมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเด็กๆ ที่ขาดบิดา มารดา ไร้อาติมิตรในมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ได้ด้วย โดยการบริจาคเงินผ่านทาง “เคาน์เตอร์เซอร์วิส”

ดังเช่น คุณอัญญา โสระฐี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังหามแห จังหวัดกำแพงเพชร หนึ่งในผู้ให้การสนับสนุนเลี้ยงดูเด็กๆ อย่างต่อเนื่องมากกว่า 2 ปี

“เดิมทีตัวดิฉันเองมีความคิดว่าอยากช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสมากกว่าเรา จึงเสิร์ชหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับองค์กรที่ช่วยเหลือเด็ก แต่ที่รู้สึกประทับใจมากที่สุด คือ การเลี้ยงดูเด็กในรูปแบบครอบครัวทดแทนถาวรระยะยาวของมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ จากเด็กกำพร้าที่ไม่มีใครเลย เขาได้มีโอกาสกลับมามีครอบครัวอีกครั้ง ได้รับความรัก ความอบอุ่นในหัวใจ ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่พิเศษมากๆ ที่เราจะสามารถมอบให้กับเด็กคนหนึ่ง อีกทั้งยังมีช่องทางบริจาคผ่านทางเคาน์เตอร์เซอร์วิส ซึ่งง่ายและสะดวกมากๆ สำหรับดิฉัน เพราะจุดบริการของเคาน์เตอร์เซอร์วิสจะมีตามร้านสะดวกซื้อ หรือศูนย์การค้าทั่วไปที่ใกล้บ้าน วิธีการบริจาคก็ง่าย เพียงแค่เราเข้าไปบอกพนักงานว่า ‘ขอบริจาคให้มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ’ พนักงานก็จะดำเนินการให้ ส่วนเราเก็บหลักฐานการบริจาคไว้เพื่อตรวจสอบกับทางมูลนิธิฯ หลังจากนั้นมูลนิธิฯ ก็จะส่งใบเสร็จรับเงินบริจาคมาให้ทางไปรษณีย์

ดิฉันรู้สึกดีใจและอึ้งอัมพรใจ ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือเด็กๆ ถึง 700 คน ที่อยู่ภายในมูลนิธิฯ เพราะพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ร่วมในสังคมเดียวกับเรา เราจึงต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในวันหนึ่งข้างหน้าพวกเขาจะได้เติบโตขึ้นและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาบ้านเมือง *ดิฉันอยากให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือสังคม หาช่องทางวิธีการที่ง่ายและเข้ากับรูปแบบวิถีชีวิต ความรู้สึกที่เราได้มีส่วนร่วมและความรู้สึกสุขใจนั้นมีค่าเท่ากัน โดยที่บางครั้งเราอาจไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยกับการเสาะแสวงหาสถานที่แล้วเข้าไปสัมผัสให้ถึงด้วยตัวเอง”*



ร่วมบริจาคเพื่อน้องโสสะได้ง่ายๆ ใกล้บ้านคุณ



ผ่านทาง Counter Service ทั่วประเทศ เพียงแค่ท่าน

1. แจ้งพนักงานที่เคาน์เตอร์ว่าบริจาคให้ “มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ”
2. แจ้งจำนวนเงินที่ท่านต้องการบริจาค
3. แจ้งหมายเลขโทรศัพท์มือถือ สำหรับเพื่ออ้างอิงข้อมูล
4. รับใบเสร็จจากพนักงาน จากนั้นสแกน / ถ่ายภาพ พร้อมระบุชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของท่าน ส่งมายังอีเมล info@sos-thailand.org หรือแชทที่เบอร์ 02-755-5576 เพื่อทางมูลนิธิฯ จะจัดส่งใบเสร็จรับเงินบริจาคไปให้แก่ท่านภายใน 30 วันทำการ

มูลนิธิเด็กโสสะฯ ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะให้ได้มีอนาคตที่สดใสอีกครั้ง

ร่วมเป็นผู้มอบ ความสุข ที่มาพร้อม กับเสียงตามสาย

กรี๊ง ... “สวัสดีค่ะ โทร. จากมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ นะคะ ขออนุญาตประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมูลนิธิ ไม่ทราบว่าคุณพอจะมีเวลารับฟังเรื่องราว.....และให้การสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่ขาดบิดา มารดา ไร้ญาติมิตรไหมคะ”



คุณเอก หล่อกิติยะกุล

เหตุเกิดหลังจากข้อความข้างต้นผ่านสายโทรศัพท์ จบลง พร้อมกับคุณเอก หล่อกิติยะกุล เริ่มต้นเป็นผู้ให้การสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กโสสะอย่างต่อเนื่องโดยผ่านรูปแบบการประชาสัมพันธ์ทาง

โทรศัพท์ และขอรับบริจาคผ่านบัตรเครดิตมาแล้วกว่า 1 ปี

เหตุใดจึงตัดสินใจให้การสนับสนุนเลี้ยงดูเด็กโสสะ
ผมได้รับโทรศัพท์จากทางเจ้าหน้าที่จากมูลนิธิฯ ขอประชาสัมพันธ์เรื่องราวผ่านทางโทรศัพท์ ความรู้สึก ณ ขณะนั้น ไม่มีความเชื่อมั่นนัก กลัวจะโดนหลอก เพราะเป็นการบริจาคโดยผ่านการตัดบัตรเครดิตด้วย หลังจากที่ได้รับฟังข้อมูลเสร็จก็วางสายโทรศัพท์แล้วจึงลองเสิร์ชหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ได้อ่านรายละเอียดเกี่ยวกับมูลนิธิฯ เห็นว่ามีรูปแบบการดำเนินงานและการเลี้ยงดูเด็กที่ดี จึงรีบโทรศัพท์กลับไปหาเจ้าหน้าที่และขอร่วมบริจาคเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือเด็กๆ

สิ่งที่อยากแบ่งปัน หรือเรื่องราวที่อยากบอกเล่า
สำหรับตัวผมเองมีโอกาสเข้าไปเยี่ยมหมู่บ้านเด็กโสสะบางปู สมุทรปราการ จึงได้เห็นความเป็นอยู่ของเด็กๆ ในสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ที่ดี ได้เห็นรอยยิ้มของเด็กๆ ที่มีความสุข นั่นทำให้ผมรู้สึกมีความสุขไปด้วย และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญเลย ก็คือเรื่องของการศึกษา ซึ่งมันสามารถเปลี่ยนชีวิตคน



คุณเอก กับลูกๆที่น่ารัก

ได้ ถ้าเด็กๆ ได้รับการศึกษาที่ดี มีความรู้ ประกอบกับเป็นคนที่มีความขยัน ความอดทน สักวันหนึ่งเขาประสบความสำเร็จในชีวิต และออกมาอยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุขครับ

การแบ่งปันน้ำใจเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ไม่ว่าผ่านช่องทางไหน ก็เติมเต็มจุดประสงค์แรก คือการให้ ในวันนี้เรามีโอกาสได้เป็นผู้ส่งมอบความสุข แต่ในวันข้างหน้าโอกาสเหล่านั้นจะย้อนกลับมาในรูปแบบของสังคมที่น่าอยู่ ก็เท่ากับว่านั่นแหละคือสิ่งที่เราได้รับ เป็นกำไรความสุขในจิตใจผู้ให้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด



ไต้ง - บรรจง ทำหนังสั้น ชูชีวิตแม่โสสะ...ผู้อุทิศทั้งชีวิตเพื่อเด็กในครอบครัวโสสะ



ไต้ง - บรรจง ปิสิญธนะกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ชื่อดังจากเรื่องพี่มากพระโขนง ร่วมสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสังคมกับมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ โดยทำหนังสั้น 3 นาที เรื่อง “แม่” ถ่ายทอดเรื่องราวความรักของแม่โสสะผู้อุทิศชีวิตตนเพื่อเลี้ยงดูเด็กๆ ที่ขาดบิดา มารดา ไร้ญาติมิตร และได้มีการเปิดตัวอย่างเป็นทางการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2557 ที่ผ่านมา โดยได้รับการสนับสนุนสถานที่การจัดงานจาก โรงภาพยนตร์บางกอกแอร์เวย์ - บลูริบบอน สกรีน 1 พารากอน ซีนีเพล็กซ์

วัตถุประสงค์ของการสร้างหนังสั้นเรื่องนี้ขึ้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้กับบุคคลทั่วไปได้รู้จักมูลนิธิเด็กโสสะฯ และให้การสนับสนุนการดำเนินงานมูลนิธิฯ มากยิ่งขึ้น ซึ่งบรรยากาศภายในงานเต็มไปด้วยความซาบซึ้ง และคับคั่งไปด้วยแขกรับเชิญ เหล่าศิลปินดาราทัวร์มาร่วมภายในงาน อาทิ คุณปั๊บ - วิรัชญ์ , ศิลปินจากค่ายเพลงสนามหลวง ลูกหว้า - พิจิกา, วงเพนธ์กราวด์, ชล่วย - วชิระกฤษฎ, เต๋อ - ฉันทวิชช์, มาร์ช ฮอร์โมน, ตั้ว ฮอร์โมน รวมถึงสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ที่มาร่วมงาน



ติดตามชมภาพยนตร์สั้นเรียลลิตี้ เรื่อง “แม่” ที่ www.youtube.com/user/sosthailand1





เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

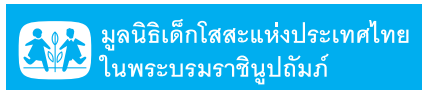
หากชีวิตคนเราเลือกเกิดได้ เราคงอยากเกิดมาพร้อม ทั้ง ชื่อเสียง เงินตรา หน้าที่ และครอบครัวที่อบอุ่น ลูกๆ โสสะก็คงรู้สึกเช่นเดียวกัน แต่ความเป็นจริงของชีวิตนั้นเราไม่สามารถเลือกเกิดได้ และเราได้รับโอกาสนั้นให้มาลี้มตาโลก สิ่งที่เหลือพอจะทำได้ นั่นก็คือ **“การเลือกที่จะเป็น”**

ซึ่ง **“การเลือกที่จะเป็น”** ของแต่ละคนนั้นอาจแตกต่างกัน บางคนแทบไม่ต้องวิ่งไขว่คว้าเพื่อให้ได้มาก็มีทุกอย่างพร้อมสรรพตั้งรกรากอยู่บนบาน แต่ชีวิตของลูกโสสะ อาจจะไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเหมือนกับเด็กๆ ที่พร้อมด้วยครอบครัวที่มีพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ก่อนที่จะมาอยู่ในครอบครัวโสสะฯ พวกเขาต้องต่อสู้ ตื่นรนและฝ่าฟันกับอุปสรรคต่างๆ มาตั้งแต่ในวัยเยาว์ เมื่อใดก็ตามที่ท่านได้เห็นเด็กคนหนึ่งเดือดร้อนทิวไร ใครคนเหลียวแล ผมอยากให้ท่านลองจินตนาการว่าถ้าท่านกำลังเป็นเด็กคนนั้น ท่านจะรู้สึกเช่นไรครับ?

ในวันนี้ เมื่อเด็กๆ ที่ขาดพ่อ แม่ ไร้ญาติมิตร ได้เข้ามาอยู่ในการดูแลของครอบครัวโสสะ โอกาสของ **“การเลือกที่จะได้เป็น”** มีมากขึ้น บางคนอยากเป็นครู หมอ พยาบาล ทหาร ตำรวจฯ หรือแม่อาชีพอิสระต่างๆ ที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้อย่างไม่เดือดร้อน ทั้งนี้สิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตลูกโสสะก็ด้วยเมตตาจิตของทุกท่านที่ปรารถนาดี ช่วยหล่อหลอมชีวิตของลูกโสสะให้ถึงฝั่งฝัน กระผมต้องขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนเลี้ยงดูลูกโสสะอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะรู้สึกอึดอเมใจในความเป็นผู้ใหญ่ อีกทั้งยังคงเป็นพลังสำคัญในการมอบโอกาสช่วยเหลือลูกโสสะตลอดไปครับ

ขอแสดงความนับถือ

นายกุลเวช เจนวนิวิทย์
เจ้าหน้าที่มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ



บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ขอขอบคุณทุกความเมตตาที่มอบให้ กับพวกหนูด้วยครับ



มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ จัดกิจกรรมออกบูธประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ อาทิ ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงานและย่านธุรกิจ ที่กรุงเทพมหานครฯ และต่างจังหวัด ทั้งนี้เพื่อเชิญชวนผู้ที่มีจิตเมตตาต่อเด็กๆ ก้าวร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยบริจาคผ่านการตัดบัตรเครดิต ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่สะดวก และท่านสามารถสังเกตเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ จะสวมเสื้อที่มีโลโก้ และบัตรประจำตัวพร้อมชื่อเพื่ออ้างอิง หากพบเจ้าหน้าที่ของทางมูลนิธิฯ ท่านสามารถแวะเข้าไปสอบถามข้อมูลเพื่อบริจาคหรือทักทายให้กำลังใจน้องๆ ได้เนคะ

ที่ปรึกษาการศึกษา: คุณหญิงโรส บริบาลบุริภักดิ์, พล.ต.ต.นรวัดณ์ เจริญรัชต์ภาคย์, ธนา เดรัจฉาย, ณกรณ์ อุตมผล, ดวงกมล สุวิซชากุล
ที่ปรึกษา: พหล ตรังคิณินาถ, จันทิรา สมบุญเกิด
กองบรรณาธิการ: กมลภัทร ริกากรณ์, วรนาถ ปราบกวมงคล, อติศักดิ์ พรหมลี, ปรางสุรางค์ โชติชัชวาลย์กุล
ภาพประกอบ: คลังภาพสำนักงานหมู่บ้านเด็กโสสะ, นัสริน สมชาติ
กราฟฟิค: Hunger Brothers
 สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ.2557

18 หมู่ 3 ซอยเทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

Website : www.sosthailand.org Facebook: www.facebook.com/SOSThailand